

Piatok 11. marca 2016

Text: J 18, 28 – 19, 5

²⁸Potom viedli Ježiša od Kaifáša do vládnej budovy. A bolo včasráno. Oni však nevošli do vládnej budovy, aby sa nepoškvrnili, pretože mali jesť veľkonočného baránka.

²⁹Vyšiel k nim teda Pilát a povedal im: Akú žalobu máte proti tomuto človeku?

³⁰Odpovedali mu takto: Keby tento nebol zločincem, neboli by sme ti Ho vydali. ³¹Pilát im povedal: Vezmite Ho vy a súdte podľa svojho zákona. Odpovedali mu Židia: Nám nie je dovolené nikoho zabiť, ³²aby sa naplnilo slovo Ježišovo, ktorým naznačil, akou smrťou mal umrieť. ³³Pilát vošiel teda zase do vládnej budovy a zavolajúc si Ježiša, povedal Mu: Si Ty kráľ židovský? ³⁴Odpovedal mu Ježiš: Hovoriš to sám od seba, a či ti to iní povedali o mne? ³⁵Odpovedal Pilát: A som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi Ťa vydali. Čo si urobil? ³⁶A Ježiš odpovedal: Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa za mňa bili, aby som nebol vydaný Židom. Ale moje kráľovstvo nie je odtiaľto. ³⁷Spýtal sa Ho teda Pilát: Tak predsa si kráľ? Odpovedal Ježiš: Ty hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas. ³⁸Pilát Mu povedal: Čo je pravda? A ako to povedal, vyšiel zase k Židom a riekol im: Ja nenachádzam na ňom viny. ³⁹Ale u vás je obyčaj, aby som vám na Veľkú noc prepustil jedného (väzňa). Či teda chcete, aby som vám prepustil toho kráľa židovského?

⁴⁰Oni však znovu skríkli volajúc: Nie toho, ale Barabbáša! A ten Barabbáš bol lotor.

¹Pilát vzal teda Ježiša a dal Ho zbičovať. ²Vojaci uplietli veniec z trnia, položili Mu ho na hlavu, obliekli Ho do šarlátového plášt'a ³a prichádzajúc k Nemu hovorili: Buď pozdravený, kráľ židovský! a bili Ho po tvári. ⁴Potom Pilát znovu vyšiel a hovoril im: Ajhľa, vyvediem vám Ho, aby ste poznali, že nenachádzam na ňom vinu. ⁵Vyšiel teda Ježiš s trňovým vencom a v šarlátovom plášti. A (Pilát) im povedal: Ajhľa, človek!

Piesne: ES č. 111, 89

Zamyslenie nad Božím slovom:

Aj keď otázky nám neraz spôsobujú bolenie hlavy, predsa ony sú bránou do krajiny objavov a pekného pocitu poznania a porovnávania. Hovorí sa, že palica má dva konce. Aj otázky môžu byť rozumné a nerozumné. Goethe povedal: „*Veľkosť človeka je v tom, že si kladie také otázky, na ktoré je schopný si odpovedať.*“ Ježiša predviedli do vládnej budovy, nazvanej prétorium, v ktorej prétor vynášal rozhodnutia. Tu zaznel Ježišov výrok: „*Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas.*“ Na to sa Pilát, vládár Palestíny, Ježiša spýtal: „*Čo je pravda?*“ Od nášho detstva nám rodičia vštepovali zásadu: Vždy hovor pravdu. Tu je však reč o pravde Božej. Máme právo na svoju pravdu. Pravdu hľadáme, túžime po nej, prahneme po tom, aby sme ju poznali a v nej žili. Pravdy sa však aj bojíme. Niekedy ju nechceme počuť. Niekedy je pravda uľahčením, inokedy očistnou kúrou. Kde je medzi tým Ježišovo svedectvo pravde? Ježišovo svedectvo o pravde je niekedy pozdvihnutím zomdleného z prachu a inokedy otrášením našimi zdanlivými istotami alebo pokrivenými hodnotami. Ako ruka, ktorá nás dokáže pohladit', pozdvihnúť, ale aj nami zatriať. Všetci máme istotu, že môžeme počuť Boží hlas. Žalmista prosil Hospodina: „*Ó, Hospodine, Ty si blízko a všetky Tvoje príkazy sú pravda.*“ (Ž 119, 151) Existovať z pravdy znamená o ňu stáť. I tu nás Ježišovo slovo vedie k rozhodnutiu. Mnohokrát v živote sa musíme rozhodovať: buď – alebo. Mnohokrát v živote dáme na svedectvo niekoho. Dokážeme to vo viere? Dokážeme pravde vyjsť v ústrety? Ako vydal Pán Ježiš svedectvo o pravde? Svojím životom: skutkami milosrdenstva, pomoci, učením, utrpením a potom v zástupnej smrti na kríži

a v slávnom vzkriesení. Prosme Hospodina o milosť, aby sme Jeho pravdu poznávali, v nej a podľa nej žili. Usilujme sa, aby náš osobný, cirkevný i spoločenský život bol podľa Kristovho príkladu. Buďme aj pre iných príkladom života z pravdy Božej. Pretože ako Andrej Sládkovič napísal „*More vyschne, hory spadnú, / časnosť strane hviezd oblohu. / Ohne slnca tiež vyhasnú, / ale pravda bude v Bohu.*“ Amen.

Modlitba:

Hospodine, ďakujem, že Tvoj Syn Ježiš priniesol svetlo pravdy. Radujem sa, že sa môžem spoľahnúť na Tvoje sľuby, lebo sú pravdivé a verné. Tvoj Syn vydal svedectvo o pravde. Pomôž, aby som sa i ja držal tejto pravdy, podľa nej žil a konal. Bože, svet je v mnohom zlý a ja dobre konať neraz slabý. Pomáhaj mi dobre konať, v pravde meno Tvoje zvelebovať. Nech ľudia k Ježišovi, k Jeho pravde vediem, lebo v ňom je pravda, pokoj, spasenie. Amen.

Juraj Holec, diakon v CZ ECAV Ábelová a Polichno (NOS)